

POCIESZAJCIE MÓJ LUD

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 13 lutego

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Iz 40,1-31.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Wyjdź na górę wysoką, zwiastunie dobrej wieści, Syjonie! Podnieś mocno swój głos, zwiastunie dobrej wieści, Jeruzalem! Podnieś, nie bój się! Mów do miast judzkich: Oto wasz Bóg!” (Iz 40,9).

Gdy druga wojna światowa skończyła się w 1945 roku, japoński żołnierz Shoichi Yokoi ukrywał się w dżungli na należącej do Stanów Zjednoczonych wyspie Guam na Oceanie Spokojnym. Ulotki zrzucały z amerykańskich samolotów ogłaszały pokój, ale japoński kapral uznał, że to podstęp. Jako patriota i wierny żołnierz swojego cesarza ślubował nigdy się nie poddać. Ponieważ zerwał kontakt z cywilizacją, żywił się tym, co znalazł w dżungli, żyjąc na granicy śmierci głodowej.

W 1972 roku — *dwadzieścia siedem lat po zakończeniu drugiej wojny światowej* — zauważyli go myśliwi, gdy łowił ryby. Powiedzieli mu, że wiadomość o zawarciu pokoju była prawdą. Gdy inni jego rodacy od dziesięcioleci cieszyli się pokojem, Yokoi żył samotnie i przymierał głodem⁵⁰.

Wiele wieków wcześniej przez proroka Izajasza Bóg oznajmił, że ucisk i cierpienie Jego ludu dobiegnie końca:

— „Pocieszajcie, pocieszajcie mój lud, mówi wasz Bóg! Mówcie do serca Jeruzalemu i wołajcie na nie, że dopełniła się jego niewola, że odpuszczona jest jego wina, bo otrzymało z ręki Pana podwójną karę za wszystkie swoje grzechy” (Iz 40,1-2).

Dowiedzmy się, co oznaczało to przesłanie.

⁵⁰ Zob. Roy Gane, *Altar Call*, Berrien Springs 1999, s. 304.

W Iz 40,1-2 Bóg pociesza swój lud. Czas kary nałożonej na Jego lud wreszcie się zakończył. Jaka to była kara?

Istnieje wiele odpowiedzi na to pytanie. Kara została wymierzona przez Asyrię — *laskę gniewu Bożego* (zob. 10. rozdział *Księgi Izajasza*) — od której Bóg wyzwolił Judejczyków, niszcząc armię Sancheryba w 701 roku przed Chrystusem (zob. 37. rozdział *Księgi Izajasza*). Kara została wymierzona przez Babilończyków, którzy zabrali majątek i uprowadzili ludność Judei, ponieważ Hiskiasz pochwalił się swoim bogactwem posłom Merodacha Baladana (zob. 39. rozdział *Księgi Izajasza*). Kara została też wymierzona przez jeden z pozostałych narodów, przeciwko którym Izajasz kierował Boże przesłania (zob. rozdziały od 14. do 23. *Księgi Izajasza*).

Choć Asyria i Asyryjczycy są wzmiankowani 43 razy od Iz 7,17 do Iz 38,6, kraj ten jest wymieniony tylko raz w pozostałej części *Księgi Izajasza*, mianowicie w Iz 52,4, gdzie występuje nawiązanie do ucisku ludu Bożego ze strony Egiptu, a następnie Asyryjczyków. W dalszej części *Księgi Izajasza* wzmiankowany jest powrót ludu Bożego z wygnania w Babilonii (zob. Iz 43,14; 47,1; 48,14.20) oraz Cyrus, który na czele armii perskiej zdobył Babilon w 539 roku przed Chrystusem i umożliwił powrót Żydów do Judei (zob. Iz 44,28; 45,1.13).

W rozdziałach od 1. do 39. *Księgi Izajasza* uwypuklono wydarzenia prowadzące do wyzwolenia z jarzma asyryjskiego w 701 roku przed Chrystusem, ale na początku 40. rozdziału *Księgi Izajasza* następuje skok o wiek do przodu — do kresu imperium babilońskiego w 539 roku przed Chrystusem i uwolnienia Judejczyków, które nastąpiło w wyniku upadku Babilonu.

Czy temat powrotu z Babilonii jest powiązany z czymkolwiek, o czym była mowa wcześniej w *Księdze Izajasza*? Jeśli tak, to z czym?

39. rozdział *Księgi Izajasza* jest przejściem do kolejnych rozdziałów, gdyż zapowiada niewolę babilońską, przynajmniej dla niektórych potomków Hiskiasza (zob. Iz 39,6-7). Ponadto wyrocznie z 13., 14. i 21. rozdziału *Księgi Izajasza* przepowiadają upadek Babilonu i wolność, którą przyniesie to ludowi Bożemu. „Gdyż Pan zlituje się nad Jakubem i znowu wybierze Izraela, i osadzi ich we własnej ziemi. (...) gdy Pan da ci odpoczynek po twoim znoju i udręce, i po ciężkiej niewoli, w którą popadłeś, że zanucisz tę szyderczą pieśń o królu babilońskim” (Iz 14,1.3-4). Zwróć uwagę na ścisłe powiązanie tego z Iz 40,1-2, gdzie Bóg obiecuje swojemu ludowi kres jego cierpień.

Co biblijne obietnice o zakończeniu cierpienia oznaczają dla ciebie dzisiaj, gdy osobiście doświadczasz różnego rodzaju cierpień? Na czym opierałaby się twoja wiara bez tych obietnic? Dlaczego tak ważne jest trzymanie się ich bez względu na wszystko?

Jak lud Boży otrzymuje pocieszenie? Zob. Iz 40,1-8.

Bezimienny zwiastun ogłasza, że Bóg przychodzi, by objawić swoją chwałę (zob. Iz 40,3-5). Inny głos oznajmia, że choć ludzie przemijają jak zielona roślinność, to jednak „słowo Boga naszego trwa na wieki” (Iz 40,8).

Po powrocie z niewoli babilońskiej lud Boży odzyskał to, co otrzymał na górze Synaj, a potem szybko odrzucił wskutek odstępstwa, za które został ukarany — *Bożą obecność* i *Boże słowo*. Są to podstawowe składniki Bożego przymierza z Izraelem, chronione i otoczone czcią w świątyni przez Izraelitów (zob. Wj 25,8.16). Ponieważ złamał oni Jego słowo, Bóg opuścił swoją świątynię (zob. 9., 10. i 11. rozdział *Księgi Ezechiela*), ale później powrócił. Jego obecność i Jego wiecznie wiarygodne Słowo przynoszą pocieszenie, wyzwolenie i nadzieję.

Jakie przygotowanie na przyjście Pana jest niezbędne? Zob. Iz 40,3-5.

Nie jest rzeczą właściwą, by przybycie króla było hamowane przez wyboistą drogę. Zatem jego przybycie wymaga odpowiedniego przygotowania drogi. Podobnie jest z przyjściem Króla Królów! Jego przyjście, najwyraźniej ze Wschodu, gdzie przebywał On na wygnaniu ze swoim ludem jako świątynia pośród nich (zob. Ez 11,16), będzie wymagać znaczącego wyrównania terenu. Zbudowanie naprawdę poziomej trasy wśród wzgórz na wschód od Jeruzolimy byłoby morderczą pracą, nawet przy użyciu materiałów wybuchowych i ciężkiego sprzętu budowlanego. Bóg jest jedynym, który może dokonać takiego dzieła. To On obraca „miejsca nierówne w równinę” (Iz 42,16). Ale On nie potrzebuje ziemskiej drogi, gdyż ma powietrzny rydwan cherubów (zob. 1., 9., 10. i 11. rozdział *Księgi Ezechiela*).

Nowy Testament wprost stosuje proroctwo Izajasza do duchowego przygotowania drogi dokonanego przez działalność Jana Chrzciciela (zob. Mt 3,3). Głosił on:

— „Upamiętajcie się, albowiem przyszedłoby się Królestwo Niebios” (Mt 3,2).

Chrzest, którego udzielał, był chrztem „upamiętania na odpuszczenie grzechów” (Mk 1,4). Zatem *przygotowanie drogi* polegało na skrusze i gotowości porzucenia grzechu w celu przyjęcia pocieszenia od Boga opartego na Jego przebaczeniu i Jego obecności.

W Jr 31,31-34 zawarte jest takie samo duchowe przesłanie, a Judejczycy w niewoli babilońskiej mieli dość czasu, by zrozumieć duchowy charakter przygotowania drogi dla Boga. W tym fragmencie *Księgi Jeremiasza* Pan obiecuje tym, którzy pragną, nowy początek — *nowe przymierze*, w którym On wpisuje swoje prawo w ich serca i obiecuje być ich Bogiem. Oni znają Jego oraz Jego charakter, gdyż On im przebaczył.

Przeczytaj uważnie Iz 40,6-8. Jaką nadzieję ty, więdnący jak trawa, możesz czerpać z tych wersetów? Przed czym ostrzegają nas one, byśmy temu nie ufali?

Jakiego rodzaju wydarzenie jest opisane w Iz 40,9-11?

Dalej w *Księdze Izajasza* występuje męski zwiastun dobrej nowiny dla Jeruzolimy (zob. Iz 41,27; 52,7). Ale w Iz 40,9 przesłanie przekazywane z wysokiej góry: „Oto wasz Bóg!”, jest głoszone przez zwiastunkę (BI), jak wynika to z hebrajskiego oryginału.

W Ps 68,7 Dawid chwali Boga, gdyż On „samotnym daje dom na mieszkanie, wyprowadza więźniów na wolność”. Choć w tym przypadku słowa te odnoszą się do exodusu, czyli wyjścia z niewoli egipskiej, Izajasz posługuje się takim samym pojęciem w związku z ogłoszeniem drugiego exodusu, to jest powrotu z niewoli babilońskiej.

Analogicznie *Nowy Testament* stosuje Iz 40,3-5 do Jana Chrzciciela, który przygotował drogę dla Chrystusa, Wiecznego Słowa, które *stało się* obecnością Pana w ciele pośród Jego ludu (zob. J 1,14).

Poza Janem Chrzcicielem także inni mówili o dobrej nowinie Chrystusowego przyjścia. Jednymi z pierwszych byli starsi wiekiem Symeon i Anna, którzy spotkali Jezusa podczas obrzędu poświęcenia w świątyni (zob. Łk 2,25-38). Podobnie jak to było w przypadku zwiastunów w *Księdze Izajasza*, także oni byli mężczyzną i kobietą. Symeon oczekiwał pociechy Izraela w osobie Mesjasza (zob. Łk 2,25-26).

W świetle prorocstwa Izajasza nie wydaje się przypadkowe, że Anna, proroce, jako pierwsza *publicznie* oznajmiła *na wzgórzu* świątynnym w Jeruzolimie, że Pan przyszedł: „I nadszedłszy tejże godziny, wielbiła Boga i mówiła o nim wszystkim, którzy oczekiwali odkupienia Jeruzolimy” (Łk 2,38). W ten sposób narodziła się chrześcijańska ewangelizacja, jaką znamy obecnie — głoszenie ewangelii, dobrej nowiny, iż Jezus Chrystus przyszedł, by przynieść zbawienie. Później Chrystus powierzył innej kobiecie, Marii Magdalenie, przekazanie pierwszej wieści o Jego triumfalnym zmartwychwstaniu (zob. J 20,17-18), zapewniając, że Jego ewangeliczna misja na ziemi została wykonana. Ciało jest jak trawa, ale boskie Słowo, które stało się ciałem, jest wieczne (zob. Iz 40,6-8)!

Przeczytaj Iz 40,11. Jakiego rodzaju scena została tu przedstawiona? Napisz w kilku zdaniach, jak ty, osobiście, doświadczyłeś tego, że Pan jest twoim Pasterzem. Dlaczego dobrze jest przypominać sobie drogę, którą Pan cię prowadził?

Miłosierny Stwórca (zob. Iz 40,12-31) ŚRODA — 17 lutego

Jak w 40. rozdziale *Księgi Izajasza* przedstawiono sprawy związane z miłosierdziem/łaską/litością Boga i Jego mocą?

W 40. rozdziale *Księgi Izajasza* Boże miłosierdzie i moc przeplatają się ze sobą (zob. poniżej), a nawet łączą się, gdyż jedno i drugie jest konieczne, aby Bóg mógł uratować swój lud. On pragnie zbawić swoich wyznawców, gdyż jest miłosierny, a może ich zbawić, bo jest mocny.

Miłosierdzie (zob. Iz 40,1-5): pocieszenie i przyjscie Pana jako Wybawiciela.

Moc (zob. Iz 40,3-8): chwała Pana i Jego wieczne istnienie w odróżnieniu od ludzkiej słabości.

Miłosierdzie (zob. Iz 40,9-11): dobra nowina o wybawieniu i Bóg jako Pasterz swego ludu.

Moc (zob. Iz 40,12-26): Niezrównany Stwórca.

Miłosierdzie (zob. Iz 40,27-31): Bóg jako Stwórca daje moc słabnym.

Po przedstawieniu mocy Boga pod względem Jego chwały i wieczności (zob. Iz 40,3-8) Izajasz opisuje Jego moc i niezrównaną mądrość, wobec których ziemia i jej mieszkańcy są nicością (zob. Iz 40,12-17). Styl Izajasza, pełen pytań retorycznych⁵¹ i żywych podobieństw nawiązujących do ziemi i jej części, jest podobny do odpowiedzi Boga udzielonej Hiobowi (zob. rozdziały od 38. do 41. *Księgi Hioba*).

Jaka jest odpowiedź na retoryczne pytanie Izajasza:

— „Z kim więc porównacie Boga (...)?” (Iz 40,18)?

Według Izajasza (podobnie jak według Hioba) odpowiedź jest oczywista — z nikim. Bóg jest niezrównany. Ale Izajasz odpowiadając na to pytanie, nawiązuje do odpowiedzi, którą wielu ludzi w starożytności wydawało się wskazywać swoim postępowaniem, że Bóg jest podobny do bożków (zob. Iz 40,19-20).

Według Izajasza głupotą jest posługiwanie się bożkami jako wyobrażeniami Boga. Aby było to jasne dla wszystkich, opisuje dalej wyjątkowość Boga i przedstawia koronny argument, iż Bóg jest świętym Stwórcą (zob. Iz 40,21-26).

Jak w Iz 40,27 ukazano postawę ludzi, do których prorok kieruje swoje przesłanie? W jaki sposób możemy być winni zachowywania podobnej postawy?

Celem Bożego przesłania jest pocieszenie ludzi, którzy potrzebują pocieszenia. Podobnie jak to było w przypadku Hioba, ich cierpienie sprawiło, że się zagubili i ulegli zniechęceniu, nie rozumiejąc charakteru Boga.

Przejrzyj wersety przeznaczone na dzisiejszą część lekcji. Mówią one nie tylko o miłosierdziu Boga i Jego mocy, ale także o tym, że Bóg jest Stwórcą. Dlaczego ta prawda jest tak ważna? Jak sobota co tydzień przypomina nam i podkreśla tę ważną prawdę?

⁵¹ Pytania, na które nie oczekuje się odpowiedzi, gdyż jest ona ogólnie znana (*przyp. red.*).

Bałwochwalstwo zaburza wyjątkowo bliską więź z Bogiem, zastępując Go czymś innym (zob. Wj 20,4-5; Iz 42,8). Nic dziwnego, że prorocy porównują bałwochwalstwo do duchowego cudzołóstwa (zob. Jr 3,6-9 i Ez 16,15-19).

Przeczytaj Iz 41,29. Jak Izajasz pisze o bożkach? Jak rozumiesz to, co o nich napisał? Dlaczego jest to trafny opis każdego bożka bez względu na to, czy jest to przedmiot, wyobrażenie czy idea?

Starożytni bałwochwalcy wierzyli, że przy pomocy bożków czyli wizerunków oddają cześć potężnym boskim istotom. Oddawanie czci jakimkolwiek bożkowi jest złamaniem pierwszego przykazania dekalogu:

— „Nie będziesz miał innych bogów obok mnie” (Wj 20,3).

Nawet jeśli dany bożek ma reprezentować prawdziwego Boga, tak jak to było ze złotym bykiem (zob. Wj 32,4-5), Pan odrzuca taką podobiznę, ponieważ nikt nie potrafi Go przedstawić (zob. Pwt 4,15-19). Nic nie może stać się wyobrażeniem Jego niezrównanej chwały i wielkości. Zatem bożek staje się innym bogiem, a oddawanie mu czci jest złamaniem drugiego i pierwszego przykazania.

Lud Boży nie potrzebuje bożków, bo Bóg objawia się mu w swojej świątyni. Kult bożka oznaczałby zastąpienie prawdziwego Boga i byłby zaprzeczeniem Jego obecności.

Jakiego rodzaju bałwochwalstwo grozi nam obecnie jako Kościołowi? Czy bałwochwalstwo występuje w bardziej skrytych formach we współczesnym Kościele? Jeśli tak, to w jakich?

„Wielu z tych, którzy nazywają się *chrześcijanami*, służy innym bogom zamiast Panu. Nasz Stwórca wymaga największego poświęcenia i zupełnej wierności. Wszystko, co może osłabiać naszą miłość do Boga czy zakłócać naszą służbę dla Niego, staje się przez to naszym bożkiem”⁵².

Ze starożytnych pism wiemy, że bałwochwalstwo było atrakcyjne, gdyż wiązało się z materializmem. Posługując się formami kultu, z którymi ludzie mogli się utożsamić, bałwochwalcy oddawali cześć siłom, które, jak wierzyli, mogą im zapewnić obfite plony i powodzenie w interesach. Była to religia typu samopomocowego: *zrób to sam*. Czy to brzmi znajomo?

Zanim Pan przyjdzie powtórnie, droga dla Niego zostanie przygotowana przez rozgłoszenie Eliaszewego przesłania dotyczącego pojednania eschatologicznego (zob. Ml 3,19-24). Wówczas to wybór będzie taki sam jak w czasach Izajasza — albo wielbienie Stwórcy, albo wielbienie czegoś innego (zob. 13. i 14. rozdział *Apokalipsy Jana*), ponieważ ostatecznie każdy będzie po prostu wielbił kogoś lub coś.

⁵² Ellen G. White, w: *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, t. 2, Hagerstown 1976, s. 1011-1012.

DO DALSZEGO STUDIUM

„Wskutek błędnych poglądów na temat Boga zrozumienie spraw duchowych wśród ludzi w czasach Izajasza uległo znaczącemu pogorszeniu. Szatan długo pracował nad tym, aby utwierdzić w ludziach przekonanie, że to Stwórca jest sprawcą grzechu, cierpienia i śmierci. Ci, których w ten sposób zwiódł, wyobrażali Go sobie jako surowego i wymagającego. Postrzegali Go jako gotowego do osądzania i potępiania oraz nieokazującego przychylności grzesznikowi, jeśli tylko nadarzy się jakikolwiek dozwolony przez prawo pretekst. Prawo miłości, będące podstawą niebiańskich rządów, było przez arcywodziciela przedstawiane w złym świetle jako zagrażające ludziom drogę do szczęścia i jako ciężkie jarzmo, z którego porzucenia powinni się cieszyć. Szatan oświadczył, że zachowywanie przykazań Pańskich jest niemożliwe i że kara za ich przekroczenie została narzucona w wyniku arbitralnej decyzji Boga”⁵³.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Podsumuj własnymi słowami przesłanie zawarte w Iz 40,12-31. Napisz je, korzystając z pomocy współczesnych wyobrażeń, jakich dostarczają odkrycia naukowe, które jeszcze lepiej wykazują zdumiewającą moc Boga. Podczas pierwszej części nabożeństwa sobotniego podziel się z innymi tym, co napisałeś.

2. Jak Izajaszowy opis trwałości Słowa Bożego jako przeciwieństwa kruchości ludzkiego życia (zob. Iz 40,6-8) przemawia do ciebie w twoim lęku przed śmiercią? Jak ów opis ma się do twojej nadziei zmartwychwstania (zob. Hi 19,25-27; Dn 12,2; 1 Kor 15,51-57; 1 Tes 4,13-18)?

3. Jak przyjęcie przesłania zawartego w Iz 40,12-31 może nas uleczyć z pychy i zuchwalstwa?

PODSUMOWANIE

Przez Izajasza Bóg przyniósł pocieszenie cierpiącym. Czas ich ucisku miał się zakończyć i Bóg miał powrócić do nich. Zamiast zniechęcenia i niepokoju mieli teraz ufać Bogu i Jego stwórczej mocy działającej dla nich.

⁵³ Ellen G. White, *Prorocy i królowie*, Warszawa 2018, wyd. 5, s. 176. Przeczytaj także rozdział *Oto wasz Bóg*, w: tamże, s. 176-180.